

РЕШЕНИЕ

№ 28245

гр. София, 13.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на
прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **2083** по описа за **2026**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр.
чл. 1 ЗОДОВ.

Адвокат С. С., като пълномощник на „ГРИЙН КЪМПАНИ М“ ЕООД е предявил искова молба,
вх. № 5785/18.02.2026 г., срещу НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, за обезщетяване
на имуществени вреди, в размер на: главници, в общ размер на 183 292 евро (358 488 лева) и 7
976, 42 евро (15 600, 55 лева – общ размер на мораторни лихви, от които: (цитат):

- „117 040, 85 евро (228 912 лв.), представляващи сторените от „Грийн Къмпани М“ ЕООД
разноски за адвокат в хода на административно обжалване и отмяна на Ревизионен акт №
Р-22221422003506-091-001/22.12.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С.,
върнат за повторна ревизия и последващо обжалване по административен ред на издадения РА №
Р-22220424001616-091-001/24.01.2025 г., ведно с мораторна лихва върху тази сума, считано от
21.11.2025 г. (денят, следващ последното плащане на адвокатски хонорар по фактура № 000...
249/28.08.2025 г.) до датата на настоящата искова молба - 18.02.2026 г., изчислена от ищеца, в
размер на 3 988, 16 евро (7 800, 18 лв.);

- 66 251,16 евро (129 576 лв.), представляваща сторените от „Грийн Къмпани М“ ЕООД разноски
за адвокат в хода на административно обжалване и отмяна на РА № Р-22221423002378-091-
001/07.11.2023 г., ведно с мораторна лихва върху тази сума, считано от 13.09.2025 г. (денят,
следващ последното плащане на адвокатски хонорар по фактура №[ЕГН]/28.08.2025 г.) до датата
на настоящата искова молба - 18.02.2026 г., изчислена от ищеца, в размер на 3 988, 26 евро (7 800,
37 лв.)“.

В съдебното производство ищецът е представляван от адвоката, които: поддържа исковата молба; ангажира като писмени доказателства приложените към същата, както и допълнително представен (л. 239 от делото) договор за правна помощ, от 08.11.2023 г.; признава за безспорни фактите, описани от ответника в Раздел I „Фактическа обстановка“ в отговора на исковата молба (195); приема, че посочените в исковата молба размери на лихвите са изчислени неправилно, като се съобразява с посочените от ответника с отговора (л. 200 от делото) размери на лихвите; претендира възстановяване на разносните за настоящото съдебно производство, съгласно представен списък (л. 241). Допълнително са представени „бележки“ в писмен вид.

Юрисконсултът – пълномощник на ответника, като поддържа представения писмен отговор (л. 195 от делото) в съдебно заседание заявява: оспорване на исковата молба, като „изцяло неоснователна и недоказана по размер“; желае юрисконсултско възнаграждение и възражава за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от 5 000 евро.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава подробно и мотивирано заключение за неоснователност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки заявените с исковата молба претенции, доводите на страните, писмените доказателства, представени от ищеца и от ответника, приема за установено от фактическа страна следното.

Искането е за възстановяване на имуществени вреди, представляващи заплатени от търговското дружество на Адвокатско дружество „К. и С.“ възнаграждения за предоставени от адвокат С. С. С. правни услуги. Касае се за обжалване по административен ред (Глава осемнадесета ДОПК) на ревизионни актове, с които, в тежест на „Грийн къмпани М“ ЕООД били начислени задължения за корпоративен данък.

В съдебното заседание адвокатът – пълномощник на ищеца представи Договор за правни услуги, от 08.11.2023 г. (л. 239), с предмет: „подготовка на документация, депозиране на документи и процесуално представителство...в процедури по ДОПК, свързани с РА № Р-22221423002378-091-001/07.11.2023 г.; изготвяне на жалба за оспорване по административен ред на цитирания РА, както и на такава, против евентуално издаден след повторна ревизия РА; процесуално представителство пред Дирекция „ОДОП“ - С., а при необходимост и последващо обжалване пред АССГС“. С исковата молба е представен и Договор за правни услуги, от 08.01.2024 г. (л. 43) с предмет: „подготовка на документация, депозиране на документи и процесуално представителство...в процедури по ДОПК, свързани с РА № Р-22221422003506-091-001/22.12.2023 г.; изготвяне на жалба за оспорване по административен ред на цитирания РА, както и на такава, против евентуално издаден след повторна ревизия РА; процесуално представителство пред Дирекция „ОДОП“ - С., а при необходимост и последващо обжалване пред АССГС.

Установява се от писмените доказателства, и се признава от ответника, че:

1. За данъчни периоди по ЗКПО (01.01.2022 г. - 31.12.2022 г.) е издаден РА № Р-22221423002378-091-001/07.11.2023 г. (л. 116), с който на „Грийн Къмпани М“ ЕООД са установени задължения за корпоративен данък за 2022 г., общо в размер на 5 300 786, 50 лв. (главница) и 251 108, 86 лв. лихви. Актът е оспорен по административен ред с жалба, вх. № 53-06-12172/24.11.2023 г., по описа на ТД на НАП С. и е отменен с Решение № 125/29.01.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП, като преписката е върната на органите по приходите за извършване на нова ревизия. В решението изрично е отразено, че жалбата е подадена от адвокат С. С.. Последвало издаването на РА № Р-22220424000771-091-001/21.08.2024 г., който обаче не е обжалван и съответно е влязъл в законна сила. Във връзка с първия (отменен) РА № Р-22221423002378-091-001/07.11.2023 г. е цитираният по - горе Договор за правни услуги, от

08.11.2023 г. (л. 239).

2. С РА № Р-22221422003506-091-001/22.12.2023 г. (л. 34 от делото) в тежест на „Грийн Къмпани М“ ЕООД са начислени задължения за корпоративен данък, за периоди от 2019 г. до 2021 г., общо в размер на 10 487 274, 42 лв. (главница) и 2 182 903, 57 лв. законни лихви. Актът е обжалван по административен ред с жалба, вх. № 53-06-643/22.01.2024 г. по описа на ТД на НАП- С., като е отменен с Решение № 396/27.03.2024 г. (л. 51) от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. и ревизионната преписка е върната на органите по приходите за извършване на нова ревизия. В решението изрично е отразено, че жалбата е подадена от адвокат С. С.. След повторната ревизия е издаден РА № Р-22220424001616-091- 001/24.01.2025 г. (л. 80), с който на „Грийн Къмпани М“ ЕООД са определени задължения за корпоративен данък, общо в размер на 464 339, 26 лв. (главница) и 169 148, 89 лв. - лихви за забава. Актът е оспорен по административен ред с жалба, с вх. № Ж-22- 80/14.02.2025 г., по описа на ТД на НАП- С. и е обявен за нищожен с Решение № 402/22.4.2025 г. (л. 93) на директора на дирекция „ОДОП“ – С.. В решението изрично е отразено, че жалбата е подадена от адвокат С. С.. Във връзка с тези два ревизионни акта е споменатият по – горе договор от 08.01.2024 г. (л. 43) с адвокатското дружество.

В изпълнение на уговорено с чл. 5, ал. 1 от договора, от 08.11.2023 г. (л. 239) адвокатското дружество издало на „Грийн къмпани М“ ЕООД фактура № 000...250/28.08.2025 г. (л. 185) за сумата от 129 576 лева (с включен ДДС), която била платена, както следва: на 11.09.2025 г. първо частично плащане 20 000 лева; на 11.09.2025 г. второ частично плащане, в размер на 20 000 лева; на 11.09.2025 г. трето частично плащане, в размер на 20 000 лева; на 12.09.2025 г. четвърто частично плащане, в размер на 25 000 лева; на 12.09.2025 г. пето частично плащане, в размер на 25 000 лева; на 12.09.2025 г. последно плащане, в размер на 19 576 лева. Към фактурата с приложени (л.л. 186-191 от делото) съответните документи, издадени от „Юробанк България“ за удостоверяване на транзакциите.

В изпълнение на уговорено с чл. 5, ал. 1 от договора, от 08.01.2024 г. (л. 43) адвокатското дружество издало фактура № 000...249/28.08.2025 г. (л. 97) за сумата от 228 912 лева (с включен ДДС), която била платена, както следва: на 19.09.2025 г. първо частично плащане 150 000 лева; на 03.11.2025 г. второ частично плащане, в размер на 30 000 лева; на 20.11.2025 г. последно и окончателно плащане, в размер на 48 912 лева.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализа на доказателствата и като съобрази становищата на страните, формира следните правни изводи по същество.

Така предявеният иск е процесуално допустим за разглеждане, но е частично основателен, досежно основаниято и размера на претенциите за главници, представляващи заплатени на Адвокатско дружество „К. и С.“ възнаграждения за предоставени от адвокат С. С. С. правни услуги, във връзка с договорите от 08.11.2023 г. и 08.01.2024 г.

Исковете за обезщетяване на вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове (в случая) на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203 и сл.), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ постановява, че Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, респ., за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните предпоставки,

които следва да са в кумулативна връзка: причинена вреда – (в случая – имуществена, представляваща заплатено възнаграждение на адвокат); пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразен административен акт и настъпила вреда. Условие за допустимост на иска (чл. 204, ал. 1 АПК) е административният акт да бъде отменен по съответния ред. По отношение процесната искова молба, според настоящия съдебен състав са налични всички елементи от фактическия състав на отговорността на Държавата за вреди, по см. чл. 1 ЗОДОВ.

Разходите, които дружеството – ищец е направило, за да заплати за адвокатската защита са пряко свързани с факта на издадени срещу това дружество ревизионни актове, с които в негова тежест са определени значителни по размер публични задължения. Ревизионните актове, след изготвени и представени от адвоката жалби са отменени от компетентния за това административен орган (чл. 155, ал. 2 и ал. 4 ДОПК), като незаконосъобразни, респ. – РА № Р-22220424001616-091-001/24.01.2025 г. е прогласен за нищожен.

Оспорването на РА по административен ред е задължителна процесуална предпоставка за допустимост на жалба против акта, подадена пред съответния административен съд – чл. 156, ал. 2, ал. 3, вр. ал. 1 ДОПК. За производството, уредено с разпоредбите на Глава осемнадесета на ДОПК – „Обжалване на ревизионния акт по административен ред“ липсва изрично регламентиране на процедура за присъждане в полза на ревизирувания субект, на разноски, които е сторил, за да ангажира специализирана и компетентна адвокатска помощ. Този въпрос не е уреден и с Глава шеста АПК - „Оспорване на административните актове по административен ред“. Единствената възможност за възстановяване на такива разноски е редът по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. В същия смисъл е Решение № 6/05.06.2025 г. на Конституционния съд на РБ, по конст. дело № 28/2024 г., във връзка с обявяване противоконституционност, на разпоредбата на чл. 120, ал. 2 КСО, която отричала правото на жалбоподател при административно обжалване на платеното възнаграждение за адвокатска защита.

Установено е и се признава от ответника, че: дружеството – ищец, в чиято тежест са били издадени цитираните ревизионни актове, №№: Р-22221423002378-091-001/07.11.2023 г.; Р-22221422003506-091-001/22.12.2023 г.; Р-22220424001616-091- 001/24.01.2025 г. е провело успешно защитата си срещу тези актове, посредством ангажиране на адвокатска помощ, предоставена от адвокат С. С.; адвокатът е осъществил процесуално необходимата защита, за което адвокатското дружество е получило уговорените парични възнаграждения, доказателство за което са цитираните уверения от Банката. От друга страна: датите, на които са подадени жалбите до решаващия административен орган – директора на Дирекция „ОДОП“ – С., против ревизионните актове; датите на двете, издадени от адвокатското дружество данъчни фактури и датите на извършените по тези фактури плащания кореспондират по време, именно с издадените ревизионни актове, респ. – с договорите за правни услуги. В тази връзка неоснователни са възраженията на ответника за: липса на материална доказателствена сила, на договорите от 08.11.2023 г. и 08.01.2024 г.; за липса на доказателства за счетоводното отразяване разходите за адвокатските възнаграждения; за непредставяне на договорите, а само на адвокатските пълномощни, с жалбите пред решаващия административен орган; за възможността двете процесни фактури да касаят други услуги, понеже във фактурите не се сочат конкретните административни актове, във връзка с които е предоставена адвокатската услуга.

Съдържанието на фактура № 000...249/28.08.2025 г. и на фактура № 000...250/28.08.2025 г., по аргумент от чл. 114, ал. 1 ЗДДС е достатъчно да бъде идентифициран конкретният предмет на доставките на услуги. Според изискуемото съдържание на жалбата при административно обжалване (чл. 145 ДОПК) няма изискване за представяне на договор с адвоката, който подава жалбата. Наличието на счетоводно записване в счетоводството на „Грийн къмпани“ ЕООД е

обстоятелство, неотнормено за настоящото производство, при положение, че (каза се по – горе) са налични писмени доказателства за извършени по банкова сметка плащания.

Пълномощникът на ответника, като възразява за прекомерност на размерите на адвокатските възнаграждения, уговорени с двата договора за правни услуги счита още неприложимост, на разпоредбите на чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски, съвет, „за възнаграждения за адвокатска работа“ в производството за административно обжалване, по реда на Глава осемнадесета ДОПК, понеже същите се прилагат само при съдебно обжалване, съответно – приложими за случая са нормите на чл. 9 от Наредбата. Позицията се и на: решението на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22; нормата на § 1а ДР на Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски, съвет, „за възнаграждения за адвокатска работа“, която обаче е в сила от 21.02.2025 г., т.е. – след датите, на които са сключени двата процесни договора за правни услуги.

Тези възражения също са неоснователни. Основателно е обаче възражението на ответника, по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК, направено с отговора на исковата молба, за прекомерност на изплатения адвокатски хонорар в производството за административно обжалване на ревизионните актове.

Уредените с чл. 9 от Наредба № 1/2004 г. хипотези, противно становището на ответника, дори по аналогия не са относими към процесния случай. Производството по административно обжалване на РА е такова - част от производството за оспорване пред Съда. В този смисъл (неотречено от съдебната практика) за случая са изцяло приложими специалните разпоредби на чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г., като възнагражденията на адвоката за процесуално представителство и защита се определят в зависимост от защитавадения материален интерес.

С РА № Р-22221423002378-091-001/07.11.2023 г. задължения за корпоративен данък за 2022 г. са били определени в размер на общо 5 551 895 лв. (главница и лихви). С РА № Р-22221422003506-091-001/22.12.2023 г. в тежест на „Грийн Къмпани М“ ЕООД са начислени задължения за корпоративен данък, за периоди от 2019 г. до 2021 г., общо в размер на 12 670 177, 99 лв. (главница и лихви). С РА № Р-22220424001616-091- 001/24.01.2025 г. на „Грийн Къмпани М“ ЕООД са определени задължения за корпоративен данък, общо в размер на 633 488 лв. (главница и лихви). С други думи защитавадения от адвоката материален интерес е бил общо 18 855 563 лева, равняващи се на 9 640 696 евро. Според чл. 7, ал. 2, т. 8 от Наредба № 1/2004 г. възнаграждението в лева следва да бъде определено на 227 783 лева. Според писмените доказателства адвокатското дружество е получило общо хонорари – 358 488 лева, равняващи се на 183 292 евро, т.е. – със 130 705 лева над минимално предвиденият от Наредбата. Възможността на Съда да редуцира претендирания с исковата молба размер намира опора в мотивите на ТР № 1/15.03.2017 г. на ВАС, по тълк. дело № 2/2016 г., според които: „Възражението по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на платения адвокатски хонорар при несъответствие с действителната фактическа и правна сложност на делото и възможността на съда да го намали до минималния такъв, определен от наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, е действително една от възможностите на страната, в случая държавата, да защити правата си и да не позволи на ответната страна да бъде присъден хонорар, несъответстващ на критериите на този член от закона - "справедлив и обоснован“. Делата за обезщетения по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са искиви производства, те се развиват по правилата на ГПК, доколкото материята не е уредена от АПК, и в тях страните могат да представят всички относими доказателства в подкрепа на твърденията си, да навезждат всякакви доводи в тяхна защита, да правят възражения и да се защитават с всички допустими от закона средства. Институтът на обезщетението от неправомерно увреждане не е и не може да се превърне обаче в средство за неоснователно обогатяване, поради което и съдът, спазвайки принципа на справедливостта и

съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - да е "обоснован и справедлив", т.е. да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото и от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството". В тази връзка, макар да отчита огромния материален интерес, срещу който ищцовото дружество е защитавано от адвоката пред директора на Дирекция „ОДОП“ – С., за преценяване на „действителната фактическа и правна сложност“ Съдът съобразява и фактите, че: процесуалното представителство се е ограничило до изготвяне на жалби и депозирането им; жалбите (видно от съдържанието им – л. 45, л. 123, л. 208 от делото) съдържат почти идентични доводи и аргументи. На изложените основания исковата молба се явява основателна и доказана до размер на претенцията за имуществени вреди – общо 227 783 лева (116 464 евро). За претендирания размер на обезщетението над тази сума – до 358 488 лева (183 292 евро) исковата молба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Неоснователна е исковата молба и в частта, относно заявената претенция за присъждане върху главницата на обезщетението, на „мораторни лихви“, считано от: „21.11.2025 г. (денят, следващ последното плащане на адвокатски хонорар по фактура № 000... 249/28.08.2025 г.) до датата на настоящата искова молба - 18.02.2026 г.; 13.09.2025 г. (денят, следващ последното плащане на адвокатски хонорар по фактура № 000... 250/28.08.2025 г.) до датата на настоящата искова молба - 18.02.2026 г.“.

Мораторните лихви всъщност представляват законни лихви и обезпечават кредитора, при забава от страна на длъжника да изпълни свое изискуемо парично задължение, но след надлежно отправена за това покана. Съдът споделя по принцип възраженията на ответника, с позоваване на чл. 84, ал. 2 и чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите, които възражения обаче не отчитат нормата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД, според която, „при задължение от непозволено увреждане длъжникът се смята в забава и без покана“. Заявените с исковата молба начални дати (последното плащане на адвокатски хонорар по двете фактури) са ирелевантни факти за определяне периода на законните лихви върху обезщетението за имуществени вреди. Приложимо е разрешението, дадено с диспозитива по т. 4, изр. първо от Тълкувателно решение № 3/22.04.2005 г. на ВКС, по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК., а именно: „при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожяемите административни актове, при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им“. С исковата молба обаче, не е дефинирано такова искане и Съдът не може да присъди такива лихви, произнасяйки се „super petitum“. Законни лихви се дължат в случая от датата на предявяване исковата молба - 18.02.2026 г., до окончателното изплащане на обезщетението. Юрисконсултът – пълномощник на ответника е приложил към отговора на исковата молба свой изчисление на лихвите, като приел за начални дати посочените в исковата молба, съответно:

21.11.2025 г. и 18.02.2026 г.

В заключение: исковата молба от „Грийн къмпани М“ ЕООД срещу Национална агенция за приходите, за обезщетяване на имуществени вреди, изразяващи се в заплатени на Адвокатско дружество „К. и С.“ възнаграждения, във връзка с Договор за правни услуги от 08.11.2023 г. и Договор за правни услуги от 08.01.2024 г. е основателна и доказана до размер на претенцията за имуществени вреди – общо 227 783 лева (116 464 евро). За претендирания размер на обезщетението над тази сума – до размера от 358 488 лева (183 292 евро) исковата молба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна. Върху присъденото обезщетение за неимуществени вреди - 227 783 лева ответникът дължи и законните лихви от датата на исковата молба – 18.02.2026 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

Този изход на делото, с оглед чл. 10, ал. 3 и ал. 4 ЗОДОВ обуславя: осъждане на ответника да възстанови на ищеца разносните за държавна такса (12, 78 евро) и заплатеното на адвоката възнаграждение за процесуално представителство по делото, но съразмерна уважената част от иска, което означава общо 3 183 евро. Претендираното от дружеството-ищец адвокатско възнаграждение от 5 000 евро не е прекомерно, с оглед чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г.

Поради частичното отхвърляне на исковата молба ищецът дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лева (102, 25 евро), определено на основание чл. 10, ал. 4, прел. второ ЗОДОВ, вр. чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, вр. чл. чл. 203 – 205 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на „ГРИЙН КЪМПАНИ М“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] **обезщетение за имуществени вреди, в размер на общо 116 464 (сто и шестнадесет хиляди, и четиристотин, и шестдесет и четири евро)**, представляващо заплатено на Адвокатско дружество „К. и С.“ адвокатско възнаграждение за обжалване по административен ред на: Ревизионен акт № Р-22221423002378-091-001/07.11.2023 г.; Ревизионен акт № Р-22221422003506-091-001/22.12.2023 г. и Ревизионен акт № Р-22220424001616-091- 001/24.01.2025 г., заедно със законните лихви върху обезщетението, от датата на исковата молба – 18.02.2026 г., до окончателното му изплащане.

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна и недоказана предявената от „ГРИЙН КЪМПАНИ М“ ЕООД, срещу НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ искова молба, за обезщетяване на имуществени вреди, за размера над 116 464 евро, до претендирания размер от 183 292 евро.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да възстанови на „ГРИЙН КЪМПАНИ М“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] разносните за държавна такса и заплатеното на адвоката възнаграждение за процесуално представителство по делото, съразмерна

уважената част от иска, в размер на общо 3 183 (три хиляди, сто и осемдесет и три евро).

ОСЪЖДА „ГРИЙН КЪМПАНИ М“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 102, 25 (сто и две евро, и 25 цента), съразмерно на отхвърлената част от исковата молба.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: